

Եղիշե Չարեանց

Իրիկունը ու կապույտը կանչեցին, քույր

Իրիկունը ու կապույտը կանչեցին, քույր,
Ճամփա ընկանք ոտաբոբիկ, երկնայի՛ն քույր...

Ու գնում ենք դեպի Հավերժը ամոքիչ.
Մահն է թեթև՛, մահն է բարի՛, անմարմին քույր...

Ետ չնայե՛ս, ետ չնայե՛ս թաց աչքերով,
Դու իմ վերջի՛ն, իրիկնայի՛ն, աստղայի՛ն քույր...